

ת"פ 5822/05/17 - מדינת ישראל נגד מג'די אבו חוסין (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 5822-05-17 מדינת ישראל נ' אבו חוסין (עציר) 22 במאי 2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי באת-כוח עו"ד גנית אטיאס

נגד

הנאשם

מג'די אבו חוסין (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
על-ידי בא-כוחו עו"ד איאד אלעטאונה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין

על יסוד הודאת הנאשם הנני מרשיע אותו בשתי כניסות לישראל שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, כ"ו באייר התשע"ז, 22 במאי 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

טיעוני באת-כוח המאשימה לעונש:

אין לנאשם הרשעות קודמות. ככל שהדבר נוגע לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם מטעמי יעילות נבקש להפנות לטיעונינו מת"פ 25204-05-17 שיפים גם לעניינו של הנאשם בתיק זה. בגדרי המתחם לנוכח כך שמדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות שהודה וחסך זמן שיפוטי אנו סבורים כי יש למקם את עונשו ברף הנמוך.

טיעוני בא-כוח הנאשם לעונש:

אנו סבורים כי מקום בו מדובר בשתי כניסות ללא עבירות נלוות לצורכי פרנסה וללא עבר פלילי יש לקבוע מתחם עונש הולם כפי שנקבע בהלכת אלהרוש היינו מאסר מותנה בלבד. עצם העמדתו לדין של הנאשם היא כשלעצמה מהווה חמרה בעונשו, מדובר בנאשם אשר מפרנס את משפחתו ומצוי במעצר מיום 28.4.2017. הנאשם מצוי במעצר מעבר לעונש לו הוא צפוי ובנסיבות אלו נבקש שהדבר יבוא לידי ביטוי בהשתתו של מאסר מותנה לתקופה קצרה ביותר על מנת שזה יכול להיכנס בעתיד באופן חוקי למדינה.

הנאשם (בתרגום בא-כוחו):

אני לא אכנס יותר לישראל. היה לי אישור כניסה שהסתיים תוקפו ב-15.2.17. אני מבקש שהתנאי יהיה קצר ככל האפשר על מנת שאוכל לקבל אישור כניסה פעם נוספת.

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בשתי כניסות לישראל שלא כדין. ע"פ המתואר בעובדות כתב האישום שהה הנאשם בתאריכים 28.4.2017 מ וכן 14.11.2017 בשטחי המדינה מבלי שהיה בידיו אישור שהיה או כניסה לישראל כדין.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ראה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מ"י** (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפגיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

בעניין אלהרוש הכיר ביהמ"ש בכך שמצב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 וכן עפ"ג 62917-10-15, עפ"ג 46537-10-15, עפ"ג 63731-10-15, עפ"ג 62917-10-15, כן עפ"ג 57021-10-15 פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה ביהמ"ש וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי ביהמ"ש לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאיזור לאיזור. בעניינו, וכידיעה שיפוטית, ישנו את האיזור המכונה "ג'ימבה" ואת פתחת רמאדין, בהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באיזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסות אלה. בהקשר לכך מדובר בכניסה לצורכי פרנסה, הנאשם כפי הנלמד לא ביקש לשהות בארץ מעבר לעבודתו ועל כן יש לקבוע כי זו נמצאת במדרג הנמוך של עבירות בכגון דא.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם יהיה דומה לזה של שוהים בלתי חוקיים שפועלים ממניעים של מצוקה כלכלית ומן הראוי שינוע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד 6 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת. הנאשם נעדר עבר פלילי וזהו מעמדו המשפטי הראשון.

בנסיבות האמורות לעיל, נדמה כי יש לקבוע את תקופת מאסרו כמניין ימי מעצרו.

סוף דבר מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 23 ימים מאסר בפועל שימנו מיום 28.4.2017.

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

למען הסר ספק, לאחר ניכוי ימי מעצרו הנאשם סיים לרצות את מאסרו ויש להורות על שחרורו לאחר הדיון בהתאם לנהלים בכגון דא. תשומת-לב "נחשון"/שב"ס כי לדברי הנאשם אין ברשותו ציוד בכלא, ועל-כן, ככל שהדבר אפשרי בהתאם לנהלים יש להורות על שחרורו עוד מהיכל בית-המשפט.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, כ"ו באייר התשע"ז, 22 במאי 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

קלדניות: גל מלול ועמוס מדר